

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

ספר הזהר

שיתבר התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זיע"א

ובו: "ספר הזהר", "זהר חדש", "תקוני הזהר"

מנקד

תקוני זהר חדש

מבאר בלשון הקדש עם פרוש קל ונחמד למען ירוץ הלומד בו

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך ל"א - חלק כ"ו

קונטרס 926

מופץ ללא מטרות רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בספרא דא יפקון ביה מן גלותא ברחמי

יחד שבטי ישראל לסיום כל ספר הזהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אדר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

זה השער לה' צדיקים יבואו בו
סֵפֶר

תּוֹרַת הַזֶּהָר

הזהר המתרגם בלשון הקדש

הקדמות

- א. גדל נחיצות למוד הזהר הקדוש למען הצלת עם ישראל.
- ב. דברי הזהר הקדוש בשבח ומעלת לשון הקדש.
- ג. דברי בעל ה"שדי חמד" שמתר ומצוה לתרגם הזהר ללשון הקדש.
- ד. מעלת הלומד זהר הקדוש בשבת, ואיך מתקן נשמתו בזה.
- ה. בואו חשבונו, כל מי ששכח בקדקדו בודאי ילמד בכל רגע זהר הקדוש.
- ו. לנצל מן היצר אי אפשר בלי ללמד זהר הקדוש.
- ז. הרוצה רפואה ברכה וישיעה יתחבר לרשב"י בלמוד זהר הקדוש.
- ח. כל ילד היודע לקרא יכול כבר ללמד ולהבין זהר הקדוש.
- ט. לצנות למן עדן העליון אפשר רק בלמוד זהר הקדוש.
- י. המשיח מחכה לך שתלמד זהר הקדוש, כי כבר הגיע זמן הגאולה.

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

בעיה"ק בית שמש תובב"א

אלול תש"ע לפ"ק

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, כדכתב רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג') דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות - ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף כלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. - שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הפעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעמר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיה" ופירושו: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה, וישראל ישפן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים ויקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה - כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלה" שאפילו בדורנו הנמוך - יוכל להחשב לשר האלה, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית בדרבים, הנה כי כן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח ס"י ג'). וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסינים למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבודת לחרות כגזבר בזוהר הקדוש, ועוד שזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עכת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב פי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והפן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלומד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זיע"א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, פל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתעטר" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגוון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ'קשיבים ל'קולך ה'שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והפן זה, ע"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה הוא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עכת"ד האור החיים הקדוש זיע"א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדורנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחיו פל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפילה קדם למוד הזהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לכבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לכבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך בריח ניהוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשותם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו כמה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאר"ל)

לשם יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד ק"ב בוא"ו ק"י ביחודא שלים, על ידי שהוא טמיר ועלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עווגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה התקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזכה שבלמודינו זה יהיו שפלותיהם דובבות בקרב, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר הזהר, יקנו ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרה על פניהם. והי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננה, והי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפילה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה כמוך, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמון את פי ללמד בספר הזהר הקדוש לזכות ... פב"פ (כאן פרט בקשות) [לרפואות...] [ישועות...] [לבנים...] השם ישלח דברו יחזקהו [וירפאהו רפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויאריר ימיו ושנותיו בנעימים] [ויושיעהו בדבר ישועה ורחמים...] אמן סלה.

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

סֵפֶר

תּוֹרַת הַזֶּהָר

הַזֶּהָר הַמְתַרְגֵּם בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

הַמְנַקֵּד

עַל הַמִּשָּׁה הַמְשִׁי תּוֹרָה

מִהַתְנַא הָאֱלֹקִי רַבֵּן שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

פְּרָשֶׁת בְּרֵאשִׁית

תְּרַגְמוֹם קַל וְנֶחְמַד לְמַעַן יְרוּיַח הַלּוֹמֵד בּוֹ

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמוֹ"

בַּעֲדֵה"ק בֵּית שְׂמֹשׁ תּוֹכֵב"א

אַלּוּל תִּשׁ"ע לִפ"ק

ושכינתו אמר הכתוב (משלי כו) כצפור נודדת מקנה פן איש נודד ממקומו, שנאמר בו (שמות טו) ה' איש מלחמה. ובזמן שהיא מערטלת, תלמידי חכמים וצדיקים ואנשי מדות שלה, כלם הולכים ונודדים ממקום למקום, מאתר לאתר, כמו שבארוה בעלי המשנה, דור שבן דור בא, אנשי חיל יסובבו מעיר לעיר, ולא ירחמו.

ומשום זה הספים הקדוש ברוך הוא ושכינתו לעשות את החבור הזה על יד אותו שהתגלה, וכנס בו עליונים ותחתונים למצא בו מנוחה לשכינה בגלות, וחרות לה ולבניה. זהו שכתוב (תהלים פד) גם צפור מצאה בית ודרור קן לה. והיא שנאמר בה (ויקרא כה) וקראתם דרור בארץ לכל ישביה. אשר שטה אפרוחיה - אלו שנאמר בהם (דברים כב) והאם רבצת על האפרחים, והם בעלי הפנפים, שבהם נאמר (יחזקאל א) וארבעה פנים לאחת וארבע פנפים לאחת להם. שאלה הם שממנים על בעלי המשנה, שרוחם פורחת מהם.

או על הביצים - אלו האופנים שממנים על בעלי המקרא. שבשביל החבור הזה, והאם רבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים, אלו שנאמר בהם בנים אתם לה' אלהיכם. אלו רבי שמעון וחבריו ומורי הישיבה שעושים את החבור הזה.

והחבור הזה היה כמו תבת נח שהתכנסו בה כל מין ומין. כף מתכנסים בחבור הזה כל נשמות הצדיקים ואנשי מדות, שנאמר בהם (תהלים קיח) זה השער לה' צדיקים יבאו בו. ואחרים שאינם מתכנסים אליו, שנאמר בהם (דברים

ושכינתה אמר קרא (משלי כז ח) כצפור נודדת מן קנה פן איש נודד ממקומו, דאתמר ביה (שמות טו א) ה' איש מלחמה. ובזמנא דאיהי ערטילאה, תלמידי חכמים וצדיקים ואנשי מדות דילה, פלהו אזלין מנדיין מדוה לדוה, מאתר לאתר. כמה דאוקמוה מארי מתניתין דור שבן דוד בא, אנשי חיל יסובבו מעיר לעיר ולא ירחמו. ובגין דא אסתכם קודשא בריך הוא ושכינתה למעבד האי חבורא, על יד ההוא דאתגליא וכניס ביה עלאין ותתאין לאשפחא ביה נייחא לשכינתא בגלותא, וחירו לה ולבנהא. הדיא הוא דכתיב (תהלים פד ד) גם צפור מצאה בית ודרור קן לה. והיא דאתמר בה (ויקרא כה י) וקראתם דרור בארץ לכל ישביה.

אשר שטה אפרוחיה, אלין דאתמר בהון (דברים כב ו) והאם רבצת על האפרחים. ואנון מארי דגדפין דאתמר בהו (יחזקאל א ו) וארבעה פנים לאחת וארבע פנפים לאחת להם. דאלין אנון דממנן על מארי מתניתין דרוחיהון פרחין מנהון.

או על הביצים, אלין אופנים דממנן על מארי מקרא. דבגין האי חבורא, והאם רבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים, אלין אנון דאתמר בהון (דברים יד א) בנים אתם לה' אלהיכם. אלין רבי שמעון וחברוי ומארי מתיבתא דעבדי האי חבורא.

והאי חבורא הוא כגונא דתבת נח דאתפנש בה כל מין ומין, הכי מתפנשין בהאי חבורא כל נשמתין וצדיקיא ואנשי מדות, דאתמר בהון (תהלים קיח כ) זה השער לה' צדיקים יבאו בו, ואחרנין דלא צדיקים, אתדחין מתמן. וכד אתגליא האי חבורא, בעלמא, צדיקים, נדחים משם. וכשהתגלה החבור הזה בעולם, רבים

כט) כי את אשר ישנו פה וגו', ואת אשר איננו פה - בחבור הזה - עמנו היום. ועליהם נאמר (דניאל יב) ומצדיקי הרבים פכוכבים לעולם ועד, פאותם הפוכבים שיהיו קימים לעולם ולעולמי עולמים. ונאמר בהם, והיה זרעך פכוכבי השמים, שהוא העמוד האמצעי, שהוא אתה תשמע השמים, ולא פכוכבים משמים, שנאמר בהם (ישעיה נא) כי שמים פעשן נמלחו, (תהלים קב) המה יאבדו ואתה תעמד.

ועוד והמשפלים, אלו שיש בהם שכל לדעת את גזרת הנשמות שלהם, מאלו הספירים שהם דברים שגזורים מעשר ספירות, שעליהם נאמר (תהלים יט) השמים מספרים כבוד אל. שכלם מלאים סגלות. ואותם אנשי מדות, נשמותיהם רשומות שם, ומשם אצילותם. מצדה של המלכות הם בני מלכים, שנאמר בהם כל ישראל בני מלכים, ומצד זה יוצאים מישראל מלכים.

ומצד של הצדיק נקראו צדיקים. זהו שכתוב (ישעיה ס) ועמך כלם צדיקים. ומהצד של נצח והוד נקראו נביאים. ומהצד של העמוד האמצעי נאמר בהם (ירמיה ב) ואנכי נטעתיך שורק פלה זרע אמת, ועליהם נאמר (מלאכי ג) תורת אמת היתה בפיהו. ומצד של הגבורה נקראו גבורים עומדים בפני דוחים את הגזרות. ומצד של החסד נקראו חסידים. ומהצד של חכמה ובינה נאמר בהם פלנו חכמים פלנו נבונים.

ומצד של הפתר, שהוא הראש של הכל, הם ראשי אלפי ישראל, שעליהם נאמר אנשי מדות. אלו הם המשפלים שיש בהם שכל

סגיאין מתפנשין לגבה דאתמר בהון (דברים כט) כי את אשר ישנו פה וגו', ואת אשר איננו פה, בהאי חבורא, עמנו היום. ועליהו אתמר (דניאל יבג) ומצדיקי הרבים פכוכבים לעולם ועד, פאנון פוכביא דיהון קימין לעלם ולעלמי עלמיא, ואתמר בהון (בראשית כב יז) והיה זרעך פכוכבי השמים, דאיהו עמודא דאמצעיתא, דאיהו (מ"א ח ט) אתה תשמע השמים, ולא פכוכביא משמיא דאתמר בהון (ישעיה נא ו) כי שמים פעשן נמלחו, (תהלים קב כז) המה יאבדו ואתה תעמד.

ועוד והמשפלים, אלין דאית בהון שכל למנדע גזירו דנשמתין דילהון, מאלין ספירין דאנון מלין גזירן מעשר ספירן, דעליהו אתמר (תהלים יט ב) השמים מספרים כבוד אל. דכלהו מלין סגלות, ואנון אנשי מדות, נשמתין דילהון רשימין תמן, ומתמן אצילותהון, מסטרא דמלכות אנון בני מלכים, דאתמר בהו כל ישראל בני מלכים, ומסטרא דא נפקין מישראל מלכים.

ומסטרא דצדיק אתקריאו צדיקים, הדא הוא דכתיב (ישעיה ס כא) ועמך כלם צדיקים, ומסטרא דנצח והוד אתקריאו נביאים. ומסטרא דעמודא דאמצעיתא. אתמר בהו (ירמיה ב כא) ואנכי נטעתיך שורק פלה זרע אמת, ועליהו אתמר (מלאכי ב) תורת אמת היתה בפיהו, ומסטרא דגבורה אתקריאו גבורים עומדים בפני דוחים את הגזרות. ומסטרא דחסד אתקריאו חסידים. ומסטרא דחכמה ובינה אתמר בהו פלנו חכמים פלנו נבונים.

ומסטרא דקתר דאיהו רישא דכלא אנון ראשי אלפי ישראל, דעליהו אתמר אנשי

מדות, אלין אנון המשפלים דאית בהון שכל למנדע למאריהון, דרזין

לְהַפִּיר אֶת רְבוּנָם, שְׁסוּדוֹת רְבוּנָם
אֵין מִתְכַּסִּים מֵהֶם, שְׁכֶלֶם הָיוּ
בְּהִסְתַּכְּמָהּ בַּחֲבוּר הַזֶּה.

וְלֹאֲדָה שֶׁהֵם בְּמִדּוֹת הַלָּלוּ, צְרִיף
לְגַלוֹת סוּדוֹת טְמִירִים. אָבֵל מִי
שֶׁמְגַלֶּה סוּדוֹת לְרֹשְׁעִים, כְּאֵלוֹ
מְגַלֶּה עֲרִיּוֹת בַּתּוֹרָה. שְׁבִנִי
שֶׁפָּחָה הַרְעָה לִילִית, אִמָּם שֶׁל
הַרֹשְׁעִים, עֲרֹבֹבֵיָה רָעָה. מִי
שֶׁמְגַלֶּה סוּדוֹת הַתּוֹרָה, גּוֹרֵם
לְצַדִּיק שֶׁהוּא יְסוּד, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ
(תהלים כח) סוּד ה' לִירְאִיו,
שֶׁהִסְתַּלַּק מִמֶּנּוּ הַמַּעֲזִין וּמִן
הַשְּׂכִינָה. זֶהוּ שְׂכִתּוֹב (אִיּוֹב יד) אֲזָלוּ
מִים מִנִּי יָם וְנִהַר יַחֲרַב וַיִּבֶשׁ.

בְּאוֹתוֹ זְמַן אוֹתָם הַצַּדִּיקִים
לְמִטָּה עֲנִיִּים מִהַכֵּל, עֲנִיִּים
מִסוּדוֹת הַתּוֹרָה, עֲנִיִּים בְּגוּף. וְכֵל
מִי שֶׁמְגַלֶּה סוּדוֹת לְצַדִּיקִים, גּוֹרֵם
לְצַדִּיק לְהֵאִיר בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה,
וְלִשְׂכִינָה, שֶׁהָאִיר נִקְרָא ר"ז.

וּבְאוֹתוֹ הַזְּמַן וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ הַרְקִיעַ.
כִּזְהַר הַרְקִיעַ. מַה זֶה כִּזְהַר?
הַדְּרָגָה שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו
הַשְּׁלוֹם, הַעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, שֶׁעַל
שְׁמוֹ נִקְרָא הַחֲבוּר הַזֶּה סֵפֶר
הַזֶּהָר. וְהַשְּׂכִינָה מְאִירָה בּוֹ,
וְזוֹהֶרֶת בְּלִבָּהּ מִן הַשֶּׁמֶשׁ.
שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ מְאִירָה בְּשֵׁשׁ הַרִים
גְּדוֹלִים, וְהַלְבָּנָה בְּשִׁבְעֵית
כְּלוּלָה מִשְׁבַּע.

שֵׁם אֲבִיגַיִת"ץ, עָלֶיהֶם נֶאֱמַר (ישעיה
ו) שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאַחַד.
וְהַשֵּׁם הַזֶּה הוּא סְגֻלָּתוֹ לְכַסּוֹת
וְלִנְשָׂמָהּ, כְּשֶׁעוֹלָה לְמַעְלָה בְּכֹל
לָלָה וְלִילָה לְהַעֲדִי עַל הַמַּעֲשִׂים
הַטּוֹבִים שֶׁל הָאָדָם, וְלְהַצִּילוֹ
מִמְּלֹאכֵי הַחֲבֻלָּה וּמִכָּל הַמַּזִּיקִים
וְהַרוּחוֹת וְלִילִין וְשָׂדִים, וּבֵהֶם
פּוֹרַחַת לְמַעְלָה. בְּשִׁפְתֵי אוֹתִיּוֹת
מִכָּל שֵׁם תְּכַסֶּה פְּנֵיהֶם מֵהֶם, בְּשִׁפְתֵי
אוֹתִיּוֹת תְּכַסֶּה רַגְלֵיהֶם, וּבְשִׁפְתֵי
אוֹתִיּוֹת פּוֹרַחַת לְמַעְלָה, וְאֵף כֶּף
לְרוּחַ וְאֵף כֶּף לְנַפְשׁ. עַד כָּאֵן.

דְּמֵאֲרִיהוּן לֹא אֶתְכַפֵּינָן מִנִּיהוּ. דְּכִלְהוּ הוּוּ
בְּאַסְפְּמוּתָא בְּחֲבוּרָא דָא.

וְלֹאֲדָין דְּאֲנוּן בְּאֵלִין מִדּוֹת צְרִיף לְגַלְאָה רְזִין
טְמִירִין. אָבֵל מֵאֵן דְּמְגַלֶּה רְזִין
לְרֹשְׁעִיָא, כְּאֵלוֹ מְגַלֶּה עֲרִיִין בְּאוֹרִיתָא. דְּבִנִי
שֶׁפָּחָה בִישָׂא לִילִית אִמָּא דְרֹשְׁעִיָא עֲרֹבֹבֵיָא
בִישָׂא. מֵאֵן דְּמְגַלֶּה רְזִין דְּאוֹרִיתָא גְרִים לְצַדִּיק
דְּאִיהוּ יְסוּד, דְּאֶתְמַר בֵּיה (תהלים כח יד) סוּד ה'
לִירְאִיו, דְּאֶסְתַּלַּק נְבִיעוֹ מִנָּהּ וּמִן שְׂכִינְתָא,
הַדָּא הוּא דְכִתִּיב (אִיּוֹב יד יא) אֲזָלוּ מִים מִנִּי יָם
וְנִהַר יַחֲרַב וַיִּבֶשׁ.

בְּהוּוּא זְמַנָּא אֲנוּן צַדִּיקָא לְתַתָּא עֲנִיִּים מִכְּלָא,
עֲנִיִּים מִרְזִין דְּאוֹרִיתָא, עֲנִיִּים בְּגוּפָא.
וְכֹל מֵאֵן דְּמְגַלֶּה רְזִין לְצַדִּיקָא, גְרִים לְצַדִּיק
לְאַנְהָרָא בְּרִזִין דְּאוֹרִיתָא, וְלִשְׂכִינְתָא דְּאוֹרִי ר"ז
אֶתְקָרִי.

וּבְהוּוּא זְמַנָּא וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ הַרְקִיעַ.
מֵאִי כִזְהַר, דְּרָגָא דְּמֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו
הַשְּׁלוֹם, עֲמוּדָא דְּאֲמֻצָּעִיָא, דְּעַל שְׁמֵהּ
אֶתְקָרִי הָאִי חֲבוּרָא סֵפֶר הַזֶּהָר. וְשְׂכִינְתָא בֵּיה
נִהָרָא וְזֶהָרָא בְּסִיְהָרָא מִן שְׁמֵשָׁא. דְּשִׁמְשָׁא
נִהָרָא בְּשִׁית טוּרִין רַבְרַבִּין, וְסִיְהָרָא
בְּשִׁבְעֵיָא כְּלִילָא מִשְׁבַּע.

שֵׁם אֲבִיגַיִת"ץ, עָלֶיהוּ אֶתְמַר (ישעיה ו ב) שֵׁשׁ
כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאַחַד. וְהָאִי שְׁמָא
אִיהוּ סְגוּלְתָא דִּילָהּ לְכַסָּאָהּ וּלְנִשְׁמָתָא, כִּד
סְלִיקַת לְעֵלָא בְּכֹל לִילָיא וְלִילָיא, לְאַסְהָדָא
עַל עוֹבְדֵינָן טְבִין דְּבַר נֶשׁ, וְלִישְׁזַבֵּיה מִמְּלֹאכֵי
חֲבֻלָּה וּמִכָּל מַזִּיקִין וְרוּחִין וְלִילִין וְשָׂדִין,
וּבְהוּן פְּרַחַת לְעֵלָא. בְּשִׁפְתִים אֶתְוֹן מִכָּל שֵׁם
תְּכַסֶּה אֲנַפְהָא מִנְהוּן, בְּשִׁפְתִים אֶתְוֹן תְּכַסֶּה
רַגְלָאָה, וּבְשִׁפְתִים אֶתְוֹן פְּרַחַת לְעֵלָא, וְאֵוֹף הֵכִי
לְרוּחָא וְאֵוֹף הֵכִי לְנַפְשָׁא.

אב"ג ית"ץ, קר"ע שט"ן, נג"ד יכ"ש, בט"ר צת"ג, חק"ב טנ"ע, יג"ל פז"ק, שק"ו צי"ת. דנשמתא בהון פרחת לעלא בכל ליליא וליליא, והאי איהו נשמת כל חי, דאצילותא מאמא (דף קיד ע"ב) עלאה, ושבע שמחן אלין דפרחת בהון, אנון שבע, דכלילן בבת שבע דאיהי שכינתא תתאה, כלילא משבע ספירן, דעליהו אמר דוד (דברי הימים א, כט) לך ה' הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד פי כל בשמים ובארץ.

והאם העליונה היא הנשר הגדול בעל הכנפים, האדם הגדול, חכמה, ועשר חכמות נקראו עשר ספירות מצדו. וכתר עליון נקרא מצדו חכמה קדומה, והיא יו"ד ה"א וא"ו ה"א, שהתפשטותו בעשר ספירות, אבל האם העליונה נשר עליון, שהתפשטותו בשבע, והיא השמינית, ובה שבחו של משה. אז ישיר משה, וממנו תמצא את סוד קן הצפור, שלח תשלח את האם של אצילות. אריה חסד, שור גבורה, זוהי המרכבה העליונה. המרכבה השנייה, תפארת אדם שנית, שנאמר בו (יחזקאל א) ודמות פניהם פני אדם, דמות אריה שור נשר. נצח הוד יסוד מלכות היא תכנית כלם. זהו הסוד של תקון אחד.

אבר מצד הנשמה הם נקראו שרפים, ומחצד של רוח - חיות, שנאמר בהם (שם) ודמות החיות מראיהם כגחלי אש בערות כמראה הלפדים היא מתהלכת בין החיות. ונאמר בהם (שם) ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם להנה. והרוח היא מצד העמוד האמצעי, ויש לה ארבעה פנים, כמו זה יש

אב"ג ית"ץ, קר"ע שט"ן, נג"ד יכ"ש, בט"ר צת"ג, חק"ב טנ"ע, יג"ל פז"ק, שק"ו צי"ת. דנשמתא בהון פרחת לעלא בכל ליליא וליליא, והאי איהו נשמת כל חי, דאצילותא מאמא (דף קיד ע"ב) עלאה, ושבע שמחן אלין דפרחת בהון, אנון שבע, דכלילן בבת שבע דאיהי שכינתא תתאה, כלילא משבע ספירן, דעליהו אמר דוד (דברי הימים א, כט) לך ה' הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד פי כל בשמים ובארץ.

ואמא עלאה איהי הנשר הגדול בעל הכנפים, אדם הגדול, חכמה, ועשר חכמות אתקריאו עשר ספירן מסטרה, וכתר עליון אתקרי מסטרה חכמה קדומה, ואיהי יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דאתפשטותה בעשר ספירן, אבל אמה עלאה נשרא עלאה דאתפשטותה בשבע, ואיהי תמינאה ובה שבח משה.

א"ו ישיר משה (שמות טו א). ומנה תשפח רזא דקן צפור, (דברים כב ז) שלח תשלח את האם דאצילות. אריה חסד, שור גבורה, האי איהי מרפכתא עלאה. מרפכתא תנינא, תפארת אדם תנינא, דאתמר ביה (יחזקאל א) ודמות פניהם פני אדם, דמות אריה שור נשר, נצח הוד יסוד מלכות איהי תכנית כלהו, האי איהו רזא דתקונא חדא.

אבר מסטרא דנשמתא אתקראו שרפים. ומסטרא דרוחא חיות, דאתמר בהון (שם) ודמות החיות מראיהם כגחלי אש בערות כמראה הלפדים היא מתהלכת בין החיות. דהא ואתמר בהון (שם) ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם להנה.

ורוחא איהו מסטרא דעמודא דאמצעיתא, ואית לה ארבע אנפין, כגונא דא אית

לְנִשְׁמָתָא אַרְבַּעַּה פְּנִים. הַאֲוֹפְנִים
מִצַּד שֶׁל הַנֶּפֶשׁ, וְהִיא מִצַּד שֶׁל
הַשְּׂכִינָה הַתְּחִתוֹנָה, וְיֵשׁ לָהֶם
אַרְבַּעַּה פְּנִים שֶׁל מְרַכְּבָה שֶׁהֵם
נִצַּח וְהוֹד. וְהֵנָּה אוֹפֵן אֶחָד בְּאַרְץ
זֶה צְדִיק. הַאֲוֹפְנִים הֵם מִמְטָה
לְמַעְלָה, הַחִיּוֹת בְּאֲמֻצֵּעַ,
הַשְּׂרָפִים לְמַעְלָה.

וְלְמַעְלָה (על בלמ) אֲדוֹן יְחִיד שׁוֹלֵט
עַל הַכֹּל, מִפְּלֵא וּמְכֹסֶה בְּכֹתֵר,
וּבְחֻכְמָה הוּא שְׁלוֹטוֹן שְׁעוֹמֵד עַל
כָּלֶם בַּעֲשׂוֹר אוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם
הַמְּפֹרָשׁ. אָבֵל מִשֵּׁם לְמִטָּה כֹּל
הַסְּפִירוֹת, מְרַבְּעוֹת בְּאַרְבַּע
אוֹתִיּוֹת. כְּמוֹ זֶה בִּינָה יְה"ו, אוֹתוֹ
בֵּן שֶׁל י"ה הוּא ו', שֶׁהַתְּפִשְׁטוֹתוֹ
בְּשֵׁשׁ סְפִירוֹת. ה' רְבִיעִית
בְּשְׂכִינָה הַתְּחִתוֹנָה, בּוֹ נִשְׁלַם
יְהו"ה.

מִהֲצַד שֶׁל אַרְבַּע הַאֲוִיּוֹת הַלְלוּ
יֵשׁ לְכֹל חַיָּה אַרְבַּעַּה פְּנִים,
וּמִהֲצַד שֶׁל יו"ד ה"א וְא"ו ה"א
דְמוֹת אָדָם לְאַרְבַּעַתָּן. וְכַנְגֵּד
תִּשְׁעַ הַסְּפִירוֹת הַלְלוּ רָאָה
יְחֻזְקָאֵל תִּשְׁעַ מְרָאוֹת, שְׁנֹאֲמַר
בְּהֵם (ש) נִפְתְּחוּ הַשָּׁמַיִם וְרָאָה
מְרָאוֹת אֱלֹהִים. וְאַלֶּה הֵם:
הַמְּרָאָה הָרְאשׁוֹן - (ש) וּמִמַּעַל
לְרַקִּיעַ אֲשֶׁר עַל רֹאשׁוֹ מְרָאָה
אָבֵן סְפִיר דְמוֹת כֶּסֶף. הָאָבֵן הַזֶּה
הִיא הַשְּׂכִינָה, אָבֵן סְפִיר,
וְיְחֻזְקָאֵל רָאָה מִמְטָה לְמַעְלָה.
הוּא רָאָה אוֹתָהּ כְּמִי שְׂרוּאָה
מִתּוֹךְ עֲשָׂשִׁית.

הַמְּרָאָה הַשֵּׁנִי - וְעַל דְמוֹת הַכֶּסֶף
דְמוֹת כְּמְרָאָה אָדָם עָלָיו
מִלְּמַעְלָה. כָּאֵן רָאָה הַעֲמוּד
הָאֲמֻצְעֵי סְמוּךְ לְשְׂכִינָה, וְרָאָה
אוֹתוֹ מִתּוֹךְ מִטְטְרוּ"ן שֶׁהוּא שְׂדִי.
הַמְּרָאָה הַשְּׁלִישִׁי - (ש) וְרָאָה
כְּעֵין חֲשָׁמֶל כְּמְרָאָה אֵשׁ בֵּית לָה
סְבִיב, וְזֶה צְדִיק חֵי הַעוֹלָמִים,
שְׂאָחוֹז בֵּין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא יְהו"ה, וּבֵין הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא אֲדִנִּי. וְהַצְּדִיק הוּא חֲשָׁמֶל,
הַכֹּלֵל שֶׁל שְׁנֵי הַשְּׁמוֹת הַלְלוּ, שֶׁהֵם יְאֵהֲדוּנָה י". וְרָאָה אוֹתוֹ מִתּוֹךְ שַׁר הַפְּנִים.

לְנִשְׁמָתָא אַרְבַּע אַנְפִּין. אוֹפְנִים מִסְטְרָא דְנֶפֶשׁ
וְאִיהִי מִסְטְרָא דְשְׂכִינְתָּא תְּתָאָה, וְאִית לוֹן
אַרְבַּע אַנְפִּין, דְמְרַכְּבָה דְאֲנוּן נִצַּח וְהוֹד. וְהֵנָּה
אוֹפֵן אֶחָד בְּאַרְץ דָּא צְדִיק. אוֹפְנִים אֲנוּן מִתְּתָא
לְעֵלָא. חִיּוֹן בְּאֲמֻצְעִיתָא. שְׂרָפִים לְעֵלָא.

וְלְעֵיִרָא (על בלמ) אֲדוֹן יְחִיד שְׁלִיט עַל כָּלָא,
מִפְּלֵא וּמְכֹסֶה בְּכֹתֵר, וּבְחֻכְמָה אִיהוּ
שׁוֹלְטָנוּ דְקָאִים עַל כָּלָהוּ בַּעֲשׂוֹר אֲתוֹן דְשָׁמָא
מְפֹרָשׁ. אָבֵל מִתְּמָן לְתִתָּא כָּלָהוּ סְפִירָן מְרַבְּעִין
בְּאַרְבַּע אֲתוֹן. כְּגוֹנָא דָּא בִּינָה יְה"ו. הַהוּא בֵּן
דִּי"ה אִיהוּ ו', דְאֲתְּפִשְׁטוֹתָהּ בְּשִׁית סְפִירָאן.
ה' רְבִיעִעָה בְּשְׂכִינְתָּא תְּתָאָה בֵּיה אֲשְׁתָּלִים
יְהו"ה.

מִסְטְרָא דְאַרְבַּע אֲתוֹן אֲלִין אִית לְכֹל חַיָּה
אַרְבַּע אַנְפִּין, וּמִסְטְרָא דִּי"ד ה"א
וְא"ו ה"א דְמוֹת אָדָם לְאַרְבַּעַתָּן. וְלְקַבֵּל
תִּשְׁעַה סְפִירִין אֲלִין, חָזָא יְחֻזְקָאֵל תִּשְׁעַה
מְרָאוֹת, דְאֲתִמַּר בְּהוֹן (ש) נִפְתְּחוּ הַשָּׁמַיִם
וְרָאָה מְרָאוֹת אֱלֹהִים. וְאֲלִין אֲנוּן. חִיּוֹ
קְדָמָאָה, (ש) וּמִמַּעַל לְרַקִּיעַ אֲשֶׁר עַל רֹאשׁוֹ
כְּמְרָאָה אָבֵן סְפִיר דְמוֹת כֶּסֶף. הַאי אָבֵן אִיהוּ
שְׂכִינְתָּא אָבֵן סְפִיר, וְיְחֻזְקָאֵל חָזָא מִתְּתָא
לְעֵלָא. אִיהוּ חָזָא לָה כְּמָאן דְחָזָא מִגּוֹ עֲשָׂשִׁית.
חִיּוֹ תְנַנְנָא, וְעַל דְמוֹת הַכֶּסֶף דְמוֹת כְּמְרָאָה
אָדָם עָלָיו מִלְּמַעְלָה. הָכָא חָזָא עֲמוּדָא
דְאֲמֻצְעִיתָא סְמִיךְ לְשְׂכִינְתָּא, וְחָזָא לִיה מִגּוֹ
מִטְטְרוּ"ן דְאִיהוּ שְׂדִי. חִיּוֹ תְלִיתָאָה, (ש) וְרָאָה
כְּעֵין חֲשָׁמֶל כְּמְרָאָה אֵשׁ בֵּית לָה סְבִיב, וְדָא
צְדִיק חֵי עוֹלָמִין, דְאֲחִיד בֵּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
דְאִיהוּ יְהו"ה, וּבֵין שְׂכִינְתָּא דְאִיהוּ אֲדִנִּי,
וְצְדִיק אִיהוּ חֲשָׁמֶל כָּלָלָא דְתִרִין שְׂמָהן אֲלִין,
דְאֲנוּן יְאֵהֲדוּנָה י". וְחָזָא לִיה מִגּוֹ שַׁר הַפְּנִים.
שְׂאָחוֹז בֵּין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא יְהו"ה, וּבֵין הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא אֲדִנִּי. וְהַצְּדִיק הוּא חֲשָׁמֶל,
הַכֹּלֵל שֶׁל שְׁנֵי הַשְּׁמוֹת הַלְלוּ, שֶׁהֵם יְאֵהֲדוּנָה י". וְרָאָה אוֹתוֹ מִתּוֹךְ שַׁר הַפְּנִים.

וְד' הַפְּנִיּוֹת הֵם יְהוּ"ה, וְאַרְבַּע
כְּנָפִים הֵם אֲדֹנָי. כָּל חֵיהָ הִיא
מְרַבֶּעֶת, וְלִכְל צַד יֵשׁ לָהּ ד' פְּנִים.
לְכָל פֶּן ד' פְּנִים, וְלִכְל כְּנָף ד'
כְּנָפִים, וְהֵם שֹׁשֶׁה עֶשֶׂר פְּנִים.
וְשֹׁשֶׁה עֶשֶׂר כְּנָפִים לְכָל חֵיהָ, הֵם
אוֹתָם שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם מְרַבְּעִים
עוֹלָם לְד' חֵיוֹת - שְׁשִׁים וְאַרְבָּעָה
פְּנִים וְשְׁשִׁים וְאַרְבַּע כְּנָפִים.

וַיֵּשׁ אוֹמֵר פֶּה, וְהַפֶּל אֶמֶת:
אַרְבָּעָה פְּנִים לְאַחַת וְאַרְבַּע
כְּנָפִים לְאַחַת לָהֶם, וְהֵם לְכָל חֵיהָ
אַרְבָּעָה פְּנִים וְאַרְבַּע כְּנָפִים, הָרִי
הֵם שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם כַּחֲשׁוֹבֹן
שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם אֱלֹהִים שֶׁל מַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית. וְדַמּוֹת פְּנִיָּהֶם פְּנֵי אָדָם,
שֶׁהוּא עֶשֶׂר אוֹתִיוֹת שֶׁל הַשֵּׁם
הַמְּפָרֵשׁ, כְּנֶגֶד עֶשֶׂר אֲמִירוֹת, הָרִי
אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם. וְשְׁשִׁים וְאַרְבָּעָה
פְּנִים וְכַנְפִים עִם שְׁמוֹנֵה אוֹתִיוֹת
שֶׁל חֲשַׁמֶּל - שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם,
וְעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר (שם) וְגִבִּיהֶן, אֵלוֹ
שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם כְּנָפִים. וְגִבָּה
לָהֶם, וְהֵם שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם פְּנִים.
שֶׁהֵם בְּאוֹתִיוֹת אֶצֶל הַנְּקֻדּוֹת,
שֶׁעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר (קהלת ה) כִּי גִבָּה
מֵעַל גִּבָּה שֹׁמֵר. וְגִבּוֹהִים עֲלֵיהֶם
- אֵלוֹ הַטְּעָמִים. וְגִבְלָלָם נֶאֱמַר
(יחזקאל א) וְגִבְתָּם מְלֹאת עֵינַיִם
סָבִיב לְאַרְבַּעָתָן.

וְאוֹתָם הַנְּקֻדּוֹת כְּמוֹ פְּרָקִי
הָאֶצְבָּעוֹת שֶׁהֵם עֲגוּלִים, וְאוֹתָן
הָאוֹתִיוֹת כְּמוֹ שֶׁהָאֶצְבָּעוֹת.
וְאוֹתָם הַטְּעָמִים כְּמוֹ הָעֵינַיִם
שֶׁמְנַהֲיָגִים אֶת כָּל אֵיבָרֵי הַגּוּף
אֲחֵרֵיהֶם, וְהֵם רְמוּזִים בְּשֵׁם הַזֶּה
יְהוּ"ה. וְעוֹד וְגִבְתָּם מְלֹאת עֵינַיִם
סָבִיב לְאַרְבַּעָתָן כְּמוֹ זֶה י', וְנֶאֱמַר
בְּכַנְפֵי, שְׁתַּיִם חֲבֵרוֹת אִישׁ, כְּמוֹ
(שמות כח) שְׁתַּיִם כְּתַפַּת חֲבֵרֹת.
וּשְׁתַּיִם מְכַסּוֹת אֶת גְּיוֹתֵיהֶנָּה, כְּמוֹ
אֵל שְׁנֵי קְצוֹתָיו וְחֲבֵר. שְׁתַּיִם
חֲבֵרוֹת - הֵם יְמִין וְשְׂמָאל.

נִקְרָאת חֲכָמָה אָדָם, וְנִקְרָא אִישׁ,

וְאַרְבַּע אֲנָפִין אֲנוּן יְהוּ"ה, וְאַרְבַּע גְּדָפִין אֲנוּן
אֲדֹנָי. כָּל חֵיהָ אִיהִי מְרַבֶּעֶת, וְלִכְל
סְטָרָא אִית לָהּ אַרְבַּע אֲנָפִין, לְכָל פֶּן אַרְבַּע
אֲנָפִין, וְלִכְל גְּדָפָא אַרְבַּע גְּדָפִין, וְהוּן י"ו
אֲנָפִין וְי"ו גְּדָפִין לְכָל חֵיהָ, אֲנוּן ל"ב מְרַבְּעִים
סְלָקִין לְאַרְבַּע חֵיוֹן ס"ד אֲנָפִין וּס"ד גְּדָפִין.

וְאִית דְּאֵמַר הָכִי וְכֹלָא קְשׁוּט, אַרְבָּעָה פְּנִים
לְאַחַת וְאַרְבַּע כְּנָפִים לְאַחַת לָהֶם, וְאֲנוּן
לְכָל חֵיהָ אַרְבַּע אֲנָפִין וְאַרְבַּע גְּדָפִין, הָא אֲנוּן
ל"ב כַּחֲשׁוֹבֵן תְּלַתִּין וְתַרְיִין אֱלֹהִים דְּעוֹבְדָא
דְּבְרֵאשִׁית. וְדַמּוֹת פְּנִיָּהֶם פְּנֵי אָדָם, דְּאִיהוּ
עֶשֶׂר אֲתוּן דְּשָׁמָא מְפָרֵשׁ לְקַבֵּל עֶשֶׂר אֲמִירוֹן.
הָא אַרְבָּעִין וְתַרְיִין. וְשִׁיתִין וְאַרְבָּעָה אֲנָפִין
וְגְדָפִין עִם תְּמַנְיָא אֲתוּן דְּחֲשַׁמֶּל שְׁבַעִין וְתַרְיִין.
וְעֲלֵיהוּ אֲתַמַּר (שם) וְגִבִּיהֶן, אֵלִין שְׁבַעִין וְתַרְיִין
גְּדָפִין. וְגִבָּה לָהֶם וְאֲנוּן שְׁבַעִין וְתַרְיִין אֲנָפִין.

דְּאֲנוּן בְּאֲתוּן לְגִבֵּי נְקוּדֵי, דְּעֲלֵיהוּ אֲתַמַּר (קהלת
ה) כִּי גִבָּה מֵעַל גִּבָּה שֹׁמֵר. וְגִבּוֹהִים עֲלֵיהֶם,
אֵלִין טְעָמִי. וְכַנְפֵיהוּ אֲתַמַּר (יחזקאל א) וְגִבְתָּם
מְלֹאת עֵינַיִם סָבִיב לְאַרְבַּעָתָן.

וְאֲנוּן נְקוּדֵין כְּגוֹנָא דְּפִרְקִין דְּאֶצְבָּעֵן דְּאֲנוּן
עֵיגוּלִין, וְאֲנוּן אֲתוּן כְּגוֹנָא דְּאֶצְבָּעֵן.

וְאֲנוּן טְעָמִי כְּגוֹנָא דְּעֵינַיִן דְּמִתְנַהֲגִין כָּל אֵיבָרִין
דְּגוּפָא אֲבַתְרֵיהוּ, וְאֲנוּן רְמִיזִין בְּהַאי שְׁמָא
יְהוּ"ה, וְעוֹד וְגִבְתָּם מְלֹאת עֵינַיִם סָבִיב
לְאַרְבַּעָתָן כְּגוֹנָא דָא, י' וְאֲתַמַּר בְּגְדָפִין שְׁתַּיִם
חֲבֵרוֹת אִישׁ, כְּגוּן (שמות כח) שְׁתַּיִם כְּתַפּוֹת חֲבֵרוֹת,
וּשְׁתַּיִם מְכַסּוֹת אֶת גְּיוֹתֵיהֶנָּה, כְּגוּן (שם לט ד) אֵל
שְׁנֵי קְצוֹתָיו וְחֲבֵר. שְׁתַּיִם חֲבֵרוֹת אֲנוּן יְמִינָא
וּשְׂמָאֵלָא.

אִישׁ, ה' אִישׁ מְלַחְמָה (שם טו ג). מֵאן אִישׁ. לְזַמְנִין
מֵעֵלָא לְתַתָּא אֲתַקְרִיאַת חֲכָמָה אָדָם

אִישׁ - ה' אִישׁ מְלַחְמָה. מִי הָאִישׁ? לְפַעְמִים מֵמַעְלָה לְמַטָּה,

לְאַחַר קְרִיאַת הַזוֹהַר (יאמר הַתְּפִלָּה וְזוּ בְכַנְתָּ הַלֵּב)

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׂיִתְקַלְּמוּ בְּנוֹ עֵתָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וְאִשִּׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֶל יָדֵי כְּפִיתֶיךָ לְנִמְעַ שְׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ", לְהַעֲלוֹת לְרוֹמַם וְלִתְקַן הַרְיִסוֹת וְחֲרָבוֹת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה לְקִשּׁוּט וּפְרִיפְרִיא עֲלָהּ וּלְאַרְמוֹן שֶׁעַל מְכוּנֹת יֵשֵׁב לְהַחְזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנֶיהָ וְיָמִים בְּנוֹ מִהֲרָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וְהָיָה אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה וְאוֹר הַחֲמָה יִהְיֶה שְׁבַעֲתַיִם כְּאוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים". וְזִכּוֹת הַרְשָׁבִי הַקְּדוֹשׁ וּבְנוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹתָם בֶּן אֶזְרִיָּהוּ, יַעֲמוּד לְנוֹ לְתַקַּן הָעוֹלָם מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא עַד סוֹפוֹ פְּרָצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יִרְאוּ. וּבְזִכּוֹת הַיּוֹתָנוּ עֲסוּקִים בְּחֻכְמָהּ הַזֹּאת, עַל יְדֵה תִתְקַרֵּב הַגְּאוּלָּה, וְיִשְׁוֹעַתָּה מִהֲרָה תַצְמִיחַ, לְעֵלוֹי שְׂכִינַת עוֹגֵנוּ בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְיִקְוִים בְּנוֹ מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וְיֵאמֹר אֱלֹקִים יְהִי אוֹר", וְיִזְרַח עֲלֵינוּ אוֹר ה', בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד, אֲמֹן נֶצַח סֵלָה וְעַד. (נֶפֶשׁ הַתְּפִלָּה מִתּוֹךְ לְשׁוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַבִּי חַיִּים וְיִטְאַל זִיע"א)

מִזְדָּה אֲנִי לְפָנֶיךָ הַשֵּׁם אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׂאִיִּתְנִי לְלִמּוּד וְלַהֲגוֹת בְּסִפְר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה וְיִהְרָה עֲלֵיךָ, וְזִכּוֹת הַתְּנָאִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁלְּמִדְנוּ תוֹרָתָם יַעֲמוּד לְנוֹ וְלִזְרַעְנוּ וְנִזְכָּה לְהַבְטַחַת הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָּה נט, כ-כא) וּבֵא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבִי פִשְׁעֵ בַעֲקֹב נָאָם ה'. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אֲמֹר יְהוָה רִחֲמֵי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמְשָׁו מִפִּיךָ וּמִפִּי זָרַע זָרַע אֲמֹר ה' מַעֲשֶׂה וְעַד עוֹלָם. וְיִתְקַיֵּים בְּנוֹ הַנְּבִאָה (יִשְׁעִיָּה נא, טו) וְאִשִּׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֶל יָדֵי כְּפִיתֶיךָ לְנִמְעַ שְׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אֲתָה. וּבְרַפְתָּ מִשֶׁה רִעֵא מִהֵימָנָא תִתְגַּלֶּה בְּמִהֲרָה דִּידוֹ, ה' בְּדַר יִנְחֵנוּ וְאִין עֲמוֹ אַל נְכַר, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנוּ וְתִגַּל בְּפִשְׁנוּ בִישׁוּעַתְךָ בְּאֲמוֹת בְּאֲמֹר לְצִיּוֹן מִלְּךָ אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אֲמֹן וְאֲמֹן. (סו"ד ה')

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלְּךָ רַחֲמָנוּ רַחֵם עֲלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדְּרָשׁ לְנוֹ. שׁוֹבָה אֲלֵינוּ [עֲלֵינוּ] בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְל אֲבוֹת שְׁעִשׂוּ רְצוֹנָךָ. בְּנָה בֵּיתְךָ כְּבַתְחִלָּה וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוּנֹת. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְנוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהִשְׁבֵּ שְׂכִינַתְךָ לְתוֹכוֹ, וְהִשְׁבֵּ כְּהֵנִים לְעַבְדוֹתָם וְלוֹוִיִּם לְדוֹכְנָם לְשִׁירָם וְלִזְמָרָם. וְהִשְׁבֵּ יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמִלְּאָה הָאֶרֶץ דְּעָה אֶת ה' לְיִרְאָה וְלֵאחֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֹן בֶּן יְהִי רְצוֹן. (ס"ת).

הַקְּדִישׁ לְעֵלוֹי הַנְּשֻׁמָּה: הַקְּדִישׁ הוּא שְׂבַח גְּדוֹל לְבוּרָא עוֹלָם עַל כֵּן יֵשׁ בְּזֶה עֲלוֹי נְשֻׁמָּה גְּדוֹל לְנִפְטָר בְּמִיחָד בְּזֶה שְׁגוּרָם לְצַבוּר לְעֵנוֹת אֲמֹן, שֶׁהוּא עֲלוֹי נְשֻׁמָּה גְּדוֹל עַד מְאֹד וְנַחַת רִיחַ לְנְשֻׁמָּה. מִלְּכַד מַה שֶׁמְצִיל אֶת הַנְּפִטָר מִדִּינָהּ שֶׁל גִּיהֵנָם. מַעֲלָה אוֹתוֹ בְּדַרְוֹת נוֹסְפוֹת בְּגַן עֵדֶן כִּי הַחַיִּים שְׁתַּב לִזְמֵר כְּכֹל לַיִל שֶׁבַת קְדִישׁ אֲפִילוֹ אַחַר מֵאָה שָׁנָה שְׁעוּלָה מַעֲלָה מַעֲלָה, וְעִי"ע פְּלָא יוֹעֵץ. מַעֲלַת לִימּוּד הַזוֹהַר לְעֵלוֹי הַנְּשֻׁמָּה: כְּתַבוּ הַמְּקַבְּלִים: לִימּוּד הַקְּבֵלָה וְהַזְהַר (תּוֹרַת הַרְשָׁבִי) יֵשׁ בּוֹ תוֹעֲלַת לְנְשֻׁמָּה יוֹתֵר מִשְׁאָר לִמּוּדִים. כִּי לְכֹן נִקְרָא זוֹהַר שֶׁהוּא מְזַהֵר הַנְּשֻׁמָּה... וּבַיּוֹם שֶׁבַת קוֹדֵשׁ שֶׁשְׁעָה אַחַת לִימּוּד הַזוֹהַר"ק שׁוּוֹה אֶלְךָ שָׁנָה, וּבְשִׁמְחָה מְלִיּוֹן שָׁנָה עָלֶיךָ לְהִשְׁתַּדֵּל יוֹתֵר בְּלִימּוּד הַזוֹהַר"ק כִּי הוּא מְבַחֵינַת הַיּוֹם, קְדוֹשׁ הוּא לֵאלֹהֵינוּ... וּמָה גְּדוּלָּה מַעֲלַת לִימּוּד הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים וּבְמִיחָד בַּיּוֹם הַקְּדוֹשׁ יוֹם הַשְּׁבַת שְׁאִין עָרָה לְהִשְׁתַּחֲוֹת, וּבְדוּאֵי לִמּוּדוֹ עָדַד עֲלוֹי נְשֻׁמָּה אֲבִיו אוֹ אֲמוֹ ע"ה, אִין קוֹץ לְמַעֲלָתוֹ וְאִין קוֹץ לְעֵלוֹי נְשֻׁמָּה אֲבִיו אוֹ אֲמוֹ ע"ה, וּמַעֲטָרִים לְנְשֻׁמָּה בְּעֲטָרָה וּלְבוּשׁ מִיחָד בְּזִכּוֹת לִמּוּדוֹ. וְכֵן לְחִמּוֹת ע"ה (וְעִי"ע קַב הַיִּשְׁרָ' וְהַנְּהַ שִׁכְרוּ אֲתוֹ, כְּפוּל וּמְכַפֵּל שְׁבַעֲתַיִם, בְּכַחֲנִית מְכַבֵּד בְּמוֹתוֹ וְכו', (וְעִי"ע פְּלָא יוֹעֵץ עָרָה כְּפוּד אֵב וְאֵם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (ימא) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מִשִּׁיחָהּ. (ימא) בְּחַיִּיכוֹן וּבַיּוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (ימא) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלְמָ
וּלְעֵלְמֵי עֵלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (ימא) לְעֵלְמָ מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (ימא) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמוּדֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמוּדֵי תַלְמוּדֵיהוֹן דְעַסְקִין בְּאוֹרֵיתָא קוּדְשָׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי כְּכַל אַתְר וְאַתְר, יְהֵא לְנָא וְלֵהוֹן וּלְכוּן חֲנָא וְחֲסָדָא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאִרֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (ימא) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיְשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאְלָה וְסִלְיָהּ וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (ימא) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמּוֹ הוּא
בְּרַחֲמֵי יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (ימא)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמַצּוֹתָיו חֲפִיז מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּס וַיַּחְמוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁוֹ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פכ"ט). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הָדִין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאִרֵיה שְׁמֵיָא
וְאַרְעָא. מְלֻךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמֵי יְרַחֵם עָלָיו. וַיַּחְוִס וַיַּחְמוּל עָלָיו. מְלֻךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמֵי יִסְתִּירָהוּ בְּצַל כְּנָפָיו וּבְסִתְרָא אֱהָלוּ לַחֲזוֹת בְּנוּעָם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וּלְקִץ הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקָהוּ. וַיַּצְרוֹר
בְּצִרוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֶה אֱלִיוֹ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חֵיל מִי וּמִצָּא, וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכָרָה: שְׁקֵר הַחַן וְהַבֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תְּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעְרֵים
מַעֲשֵׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּס וַיַּחְמוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁוֹ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פכ"ט). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנָהּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הָדִין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָה שְׁמֵיָא וְאַרְעָא. הַמְלֻךְ בְּרַחֲמֵי יְחוּס וַיַּחְמוּל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֶה אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

קדיש דרבנן - נסח ספרד (חסיד)

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיוכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרוםם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעש"ת ולעלא מקל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבתתא ונחמתא. דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידהון ועל כל תלמידי תלמידהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא חנא וחסדא ורחמי וחיי אריכי ומוזני ריחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומו הוא ברחמי ויעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אגא ה' מלא רחמים אשר בריך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיה הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה וכונה בחזרה ובשמתה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים בכבוד וינגו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערכה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לדשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרורה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אגא ה' מלא רחמים אשר בריך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיה הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה וכונה בחזרה ובשמתה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים בכבוד וינגו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערכה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לדשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרורה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפיץ על הגבעות:
 דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה עומד אחר פתלנו
 משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים:
 ענה דודי ואמר לי קומי לך רעייתי יפתי ולכי לך.

(בשיר השירים פ' ב. ה-י)

בואו ונצא לקבל פני משיח צדקינו ברחמים – "בספרא דא יפקון מון גלותא ברחמי" (זוה"ק)

**ספר הזוהר המחולק ל-960 קונטרסים 30 קונטרסים ב-32 קופסאות,
 וכן בכמה דקות יוכלו כל ישראל כאיש אחד בלב אחד
 לסיים את כל הזוה"ק אלפי פעמים.
 וכל אחד שלומד מצטרף עם הכלל ומסיים יחדיו,
 ונחשב לכל אחד ואחד כאילו סיים כל הזוה"ק.**

**על כן אחי ורעי בואו ונחיש הגאולה
 כלמדנו זוהר הקדוש באחדות
 כל ל"ב ישראל, על ידי כמה אופנים:**

- א.** כל אחד יקח קופסה שיש בה 30 חלקים של הזוה"ק (המחולק לתתק"ס חלקים (960)), וילמד קונטרס אחד בכל יום כשבע דקות [במשך חודש ימים] עם עוד 31 שהם ביחד ל"ב [32] איש, מסיימים את כל הזוה"ק בחודש, וזה אפשר בקלות, ובכך יסיימו יחדיו את הזוה"ק בכל חודש.
- ב.** כל אחד יחלק לחבריו חוברת אחת בסך הכל לחלק ל-30 איש (שזה לא קשה), ובכך יוכלו זכויותיו לאלפים ולרבבות, (וכבר הובאו דברי הזוה"ק בפרשת תרומה (קנ"ח ע"ב), מגודל מעלת "מזכה הרבים"), **וכל ל"ב יהודים (32) שיעשו כן מסיימים את כל הזוה"ק.**
- ג.** לחלק לל"ב [32] בתי מדרש, ושם אחרי התפילה, [ג' פעמים ביום], ילמדו כשבע דקות [7] ציבור של 30 איש, **וכך יסיימו את כל הזוה"ק כמה פעמים ביום.**

בידינו הדבר להחיש את הגאולה
 ולזכות לקבל פני משיח צדקנו בקרוב ברחמים.

**מפעל הזוהר העולמי נחל לניש 24/8 בית שמש
 טל: 0548-436784**